

венчурних організацій, виходячи із зарубіжного досвіду належить мережа «центрів переваги» та бізнес-інкубатори .

В умовах глобалізації великого значення для позиціонування країни в інноваційному просторі має використання можливостей міжнародного співробітництва. Серед таких факторів надзвичайно важливим є залучення зарубіжних інвесторів до розвитку вітчизняної інноваційної сфери, зокрема в області АПК. Вирішення проблеми залучення зарубіжних інвесторів має здійснюватись наступними заходами: поліпшення загальних умов для інвестицій в економіку України; створення законодавчих норм, ідентичних для вітчизняних та зарубіжних інвесторів; розробка єдиних критеріїв оцінки інвестиційної привабливості інноваційних програм і проєктів.

Зазначені заходи дадуть змогу сформувати сприятливий інноваційний клімат, задіяти всі необхідні механізми та стимули для підвищення зацікавленості підприємств у впровадженні наукомістких технологій.

ІННОВАЦІЇ ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА МЕХАНІЗМУ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ

*Ужва А.М., к.е.н., доцент,
Миколаївський національний університет
імені В.О. Сухомлинського*

Сучасні інтеграційні процеси в рамках глобального економічного середовища, тенденції у перманентних змінах інвестиційної активності, специфічні умови конкуренції на ринках товарів і послуг, поглиблюють і без того недостатньо конкретизовані принципи оцінки ефективності функціонування та продуктивну силу наявного потенціалу економічних суб'єктів. Складність функціонування сучасного суб'єкта господарської діяльності як відкритої соціально-економічної системи, результативність і ефективність діяльності якої більшою мірою залежить від впливу факторів загальноекономічного середовища, ніж внутрішнього впливу додатково ускладнює вироблення об'єктивної критеріальної бази встановлення рівня

результативності та ефективності функціонування економічної системи. Показники ефективності та результативності відіграють важливу роль у підтримці об'єктивованих управлінських рішень в системах загального та функціонального менеджменту.

В сучасних реаліях української економіки проблеми активізації інноваційної діяльності та переходу на інноваційну модель розвитку є актуальними як у теоретичному, так і в практичному аспектах, тому що інноваційний шлях розвитку економіки є невід'ємною частиною загальносвітового науково-технічного прогресу в умовах глобалізації. Це підтверджується затвердженням на початку 2013 року Кабінетом Міністрів України «Державної програми активізації розвитку економіки на 2013-2014 роки», що передбачає створення державного банку розвитку з метою стимулювання та підтримки розвитку пріоритетних галузей економіки, реалізацію інвестиційних та інноваційних проектів в різних галузях держави.

Інноваційна діяльність економічних систем потребує створення ефективного та дієвого механізму інноваційного розвитку. Фінансовий механізм з ефективною системою фінансування інновацій дозволяє мобілізувати усі наявні джерела фінансових ресурсів, що впливає на активізацію його інноваційної діяльності, підвищенню рівня їх конкурентоспроможності та соціально-економічно розвитку.

Інноваційний механізм – це організаційно-економічна форма здійснення інноваційної діяльності й сприяння її проведенню, пошуку інноваційних рішень, а також важіль стимулювання й регулювання цієї діяльності. Інноваційні механізми існують на трьох основних рівнях: макрорівні, регіональному рівні, та рівні підприємства. На макрорівні вирішуються три основні завдання: формується державна інноваційна стратегія, створюється сприятливий інноваційний клімат для економіки в цілому, реалізуються державні інноваційні програми. Ефективність інноваційної діяльності в регіоні залежить від сформованої системи механізмів його інноваційного розвитку, які представляють собою взаємозв'язок організаційного, економічного та фінансового механізму, що в

цілому визначає ефективну регіональну стратегію інноваційного розвитку й забезпечує адаптацію інновацій до ринкових умов.

Дієвий механізм інноваційного розвитку економічних систем починається з ефективних організаційних етапів, які є основою організаційного механізму. Перш за все, це стосується створенню й підтримки умов для інноваційного розвитку шляхом сприяння впровадженню інноваційних технологій і випуску інноваційних продуктів на підприємствах; формування трансферу технологій; сприянню впровадженню інноваційних проектів підприємствами для потреб комунального господарства; забезпеченню економічної безпеки суб'єктів інноваційної діяльності економічних систем; проведення моніторингу інноваційної діяльності. Інформаційна підтримка інноваційного розвитку економічних систем забезпечується шляхом створення інформаційної інфраструктури, що покликана забезпечити поширення інформації про інноваційні продукти, а також про наявні джерела фінансування.

В умовах прискореного руху глобалізаційних і трансформаційних процесів одним із головних завдань є розроблення концепції інноваційного розвитку економічних систем, визначення пріоритетних експортних галузей, які забезпечать соціально-економічний прорив країни, та формування адаптивної системи управління цими процесами. Нами виділено такі принципи: системності і комплексності; цільової спрямованості в напрямках економічного, соціального та екологічного розвитку; єдності інтересів в різновекторних напрямках внутрішньої і зовнішньої діяльності; єдиного організаційно-координуючого центру інноваційного розвитку; збалансованості центрів відповідальності в управлінській ієрархічній системі; програмно-цільової доцільності; раціонального поєднання лінійно-функціональної взаємодії та синергетичної організаційної взаємодії.

Визначальне місце в структурі фінансового механізму інноваційного розвитку займає фінансування, яке характеризується досить широким спектром джерел фінансових ресурсів та повинне мати чіткі принципи їх акумулювання,

способи контролю за цільовим використанням фінансових ресурсів та використовувати методичні підходи щодо оцінки їх ефективності. До джерел фінансування інноваційного розвитку належать власні кошти підприємств, бюджетні кошти, іноземні інвестиції, венчурний капітал кредитні ресурси. Бюджетні кошти спрямовуються на здешевлення кредитів, залучених у національній або в іноземній валюті України, у тому числі за кредитами, залученими від іноземних фінансових установ, для реалізації інноваційних та інвестиційних проєктів у реальному секторі економіки; надання державної підтримки для реалізації інвестиційних проєктів на умовах співфінансування.

Впровадження в життя інноваційної моделі розвитку економіки потребує ретельного вивчення різних об'єктів та явищ складного і багатопланового механізму, що поєднує інвестиційну, фінансово-грошово-кредитну політику, удосконалення організації праці та виробництва. Динаміка світових тенденцій спонукає Україну до вироблення відповідної інноваційної політики, без якої неможливий поступальний розвиток економіки держави. Кардинально змінити економічну ситуацію в Україні можна шляхом використання інноваційних факторів розвитку, досягнень сучасної науки і новітніх високих технологій як головного ресурсу економічного зростання.

ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ РОЗВИТКУ РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Ушакова С.А., Андрус Я.І., студенти,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

На сучасному етапі розвитку ринкової економіки проблема забезпечення інвестиційної привабливості підприємства є, без сумніву, однією з ключових в сучасній економічній теорії і практиці. Виходячи з цього, дана проблема досліджується багатьма вченими, як вітчизняними, так і зарубіжними. Проте, єдиного підходу до тлумачення інвестиційної привабливості дотепер не вироблено. Кожен трактує дане поняття на основі чинників, покладених в його

* Науковий керівник – Грідін О.В., старший викладач